

29 Ιανουαρίου, 1993

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 1066/91, 1067/91 και 1071/91)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων — Ο κρίσιμος χρόνος κτήσης προσόντος πρέπει να συναρτάται με τη συμπλήρωση των σπουδών και όχι με την έκδοση του διπλώματος.

5

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 28 — Δεν απαγορεύει στο νομοθέτη ή στη διοίκηση, κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας, να θεσπίζει προϋποθέσεις για κατάληψη δημόσιας θέσης με αντικειμενικά κριτήρια συναφή προς το θέμα — Το Δικαστήριο χωρίς να ελέγχει τις επιλογές του νομοθέτη έχει αρμοδιότητα ελέγχου των ορίων εφαρμογής της αρχής.

10

Επανεξέταση — Ο κανόνας της *Papaleontiou v. Republic και Κυπριακή Δημοκρατία v. Ολγας Μαυρομάτη και Άλλου*, και η ανάλογη κριθείσα περίπτωση με αποτέλεσμα την ακύρωση προαγωγής — Με την έκδοση απόφασης σε Αναθεωρητική Έφεση τροποποιήθηκε άρδην το πραγματικό καθεστώς της επίδικης διοικητικής απόφασης.

15

20

Με τις συναφείς προσφυγές προσβλήθηκε η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Ανώτερου Λειτουργού, Ιατρικής Υπηρεσίας και Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας, που είχε αναδρομική ισχύ λόγω επανεξέτασης, γενεσιουργός λόγος της οποίας, ήταν η επιτυχία Αναθεωρητικής Εφέσεως, που σήμαινε την ανατροπή

πρωτόδικης ακυρωτικής απόφασης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση στα πλαίσια της πρώτης των προσφυγών και απορρίπτοντας τις δύο άλλες προσφυγές, αποφάσισε ότι:

1. Στην περίπτωση θέσης προαγωγής, όπως είναι η παρούσα, ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων είναι η ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης για την πλήρωση της θέσης. (Βλέπε *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Περικλέους*).

Ο κρίσιμος χρόνος κτήσης προσόντος πρέπει να συναρτάται με την ουσία, δηλαδή την επιτυχή συμπλήρωση σπουδών και όχι με το τυπικό στοιχείο έκδοσης του διπλώματος. Την ίδια θέση αποδέχθηκε και ο δικαστής Κούρρης στην *Σοφοκλέους και Άλλοι ν. Ε.Α.Υ.* Η αντίθετη προσέγγιση θα αποτελούσε ασυγχώρητη σχολαστικότητα που θα έβλαπτε τη δημόσια υπηρεσία και κατ' επέκταση το δημόσιο συμφέρον.

2. Οι δύο από τους αιτητές εν προκειμένω δεν πληρούσαν τη δεύτερη προϋπόθεση του Σχεδίου Υπηρεσίας που αφορούσε δετή τουλάχιστον προϋπηρεσία στη θέση Ιατρικού Λειτουργού, 1ης και 2ης τάξης, δεδομένου ότι διορίστηκαν μόνιμα στη θέση τους από 8/11/85. Κατά μείζονα λόγο δεν τους κάλυπτε ούτε η Σημείωση που προβλέπει προϋπηρεσία για 10 τουλάχιστον χρόνια.

3. Το Άρθρο 28 του Συντάγματος δεν απαγορεύει στο νομοθέτη ούτε στη διοίκηση, κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας, να θεσπίζει προϋποθέσεις για κατάληψη δημόσιας θέσης με αντικειμενικά κριτήρια συναφή προς το θέμα αυτό. Το Δικαστήριο χωρίς να ελέγχει τις επιλογές του Νομοθέτη έχει αρμοδιότητα να ελέγχει τα όρια εφαρμογής της αρχής: *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χριστοδουλίδη*. Μέσα στα όρια της μεγάλης ελευθερίας που έχει ο νομοθέτης στο πεδίο του υπαλληλικού δικαίου, η διαφορετική ρύθμιση στις προαναφερθείσες περιπτώσεις δεν προσβάλλει την αρχή της ισότητας. Δικαιολογείται επαρκώς γιατί πρόκειται περί διαφορετικών θέσεων στην ιεραρχία, όπως μπορεί να εξακριβωθεί από τα αντίστοιχα σχέδια υπηρεσίας και εμπίπτουν περαιτέρω σε διαφορετικές κατηγορίες θέσεων. Έτσι δεν υφίσταται περίπτωση όμοιων θέσεων με αλλιώτικη ή αυθαίρετη αντιμετώπιση που θα μπορούσε να θεμελιώσει παράβαση της αρχής της ισότητας.

4. Κρίσιμος εν προκειμένω είναι ο κανόνας που διατυπώθηκε στην απόφαση *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 751, όπου ανέκλυσε παραπλήσιο πρόβλημα και την οποία επικύρωσε η Ολομέλεια στην *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ολγας Μαυρομάτη και Άλλου*. Σύμφωνα με την αρχή αυτή:

5 “Η εκ των υστέρων αναμόρφωση των γεγονότων, με την ανατροπή πρωτόδικης δικαστικής απόφασης από την Ολομέλεια σε αναθεωρητική έφεση, μπορεί να οδηγήσει σε διαπίστωση πλάνης 10 περί τα πράγματα, στη λήψη από τη Διοίκηση κρινόμενης απόφασης”.

Η απόφαση της μειοψηφίας δε δίνει διαφορετικό εννοιολογικό περιεχόμενο:

15 “Αναγκαίο στοιχείο για την εφαρμογή της αρχής που συνάγεται από την *Παπαλεοντίου*, ανωτέρω, είναι η υστερογενής ανάπτυξη του πραγματικού καθεστώτος, μέσα από το οποίο λήφθηκε η συγκεκριμένη διοικητική πράξη, την οποία μπορεί να επιφέρει η 20 τελεσιδικία απόφασης στα πλαίσια της αναθεωρητικής έφεσης. Η διάσταση μεταξύ του φαινομενικά ορθού πραγματικού καθεστώτος κατά το χρόνο που λαμβάνεται η απόφαση και εκείνου που διαμορφώνεται με την τελεσιδική απόφαση δυνατόν, όπως ακριβώς συνέβη στην προκείμενη περίπτωση, να συνιστά πλάνη 25 περί τα πράγματα, που ανάλογα με τη φύση της και το βαθμό επηρεασμού της ληφθείσας απόφασης μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα. Αυτή είναι η ουσία του κανόνα.”

30 Η αναλογία των περιστάσεων με την κρινόμενη είναι έκδηλη. Με τα παραπάνω δεδομένα η αντικειμενική υπόσταση των γεγονότων που έγινε δεκτή κατά την επανεξέταση κλονίζεται σε βαθμό που επηρεάζει συθέμελα τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

- 35 5. Η προσφυγή της Σταυρούλας Δημητρίου υπ’ αρ. 1066/91 πετυχαίνει και η επίδικη πράξη ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρο 146.4(β) του συντάγματος. Οι δύο άλλες προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

40 Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Δημοκρατία ν. Κουλία (1991) 3 Α.Α.Δ. 370,

- Republic v. Pericleous (1984) 3 C.L.R. 577,*
- Σοφοκλέους και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 2868,*
- Δημοκρατία ν. Μαυρομμάτη και Άλλον (1991) 3 Α.Α.Δ. 543,* 5
- Δημοκρατία ν. Χριστοδουλίδη (1992) 3 Α.Α.Δ. 116,*
- Paraleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 751.* 10
- Προσφυγές.**
- Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος Αντώνιος Χ" Χάννα στη θέση Ανώτερου Ιατρικού Λειτουργού στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας αντί των αιτητών. 15
- Α.Σ. Αγγελίδης, για τις Αιτήσεις στις Υποθέσεις Αρ. 1066/91 και 1067/91.* 20
- Μ. Κυπριανού, για τον Αιτητή, στην Υπόθεση Αρ. 1071/91.*
- Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.* 25
- Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.*
- Cur. adv. vult.*
- ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Έχω ενώπιόν μου τρεις προσφυγές. Η ταυτότητα ή ομοιότητα των γεγονότων στα οποία στηρίζονται και των νομικών θεμάτων που ανακύπτουν από αυτά σε συνδυασμό με το δεδομένο πως προσβάλλουν την ίδια διοικητική πράξη κατέστησαν δυνατή - και επιβεβλημένη - τη συνεκδίκασή τους. Κοινός στόχος είναι η ανατροπή απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ημερ. 24/6/91, η οποία δημοσιεύθηκε στις 30/8/91 στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας. Με την πράξη της αυτή είχε προάξει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Αντώνιο Χ"Χάννα στη θέση Ανώτερου Λειτουργού στις Ιατρικές Υπηρεσίες και Υπηρεσίες Δημόσιας Υγείας, που είναι πόστο προαγωγής. 30
- 35
- 40

Ας σημειωθεί πως στην προαγωγή του ενδιαφερομένου δόθηκε αναδρομική ισχύς από 15/11/90. Η θέση παρέμεινε κενή από

5 τότε γιατί ο κάτοχος της Ανδρέας Βραχίμης αποκαταστάθηκε σ' άλλη θέση ανώτερου ιατρικού λειτουργού από 1/12/84. Η παλι- νόρθωση του ήταν επακόλουθο της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου ημερ. 31/5/91 στην Α.Ε. 844 που άσκησε η Δημοκρατία κατά πρωτόδικης απόφασης η οποία ακύ- ρωσε, μεταξύ άλλων, και την προαγωγή του Α. Βραχίμη από την Ε.Δ.Υ. στις 22/11/84. (Βλ. *Κυπριακή Δημοκρατία v. Ελένης Π. Κουλία* (1991) 3 Α.Α.Δ. 370.) Η διαδικασία επανεξέτασης, που ακολούθησε, οδήγησε στην επίδικη απόφαση.

10 Αναφορά στο πλήρες ιστορικό θα δώσει καλύτερη εικόνα της διαφοράς και θα απλουστεύσει συνάμα τη διατύπωση των νομι- κών ισχυρισμών των διαδίκων. Στις 31/10/88 το υπουργείο υγεί- ας ζήτησε την πλήρωση μιάς κενής θέσης ανώτερου ιατρικού λει- 15 τουργού. Η σχετική επιστολή έφτασε στην Ε.Δ.Υ. στις 2/11/88. Στη συνέχεια αποστάληκε στον πρόεδρο αρμόδιας τμηματικής επιτροπής κατάλογος από 159 υποψηφίους μαζί με τους σχετι- κούς φακέλους.

20 Μετά τη διερεύνηση των σχετικών στοιχείων η τμηματική κα- τέληξε πως μόνο οι 36 πληρούσαν τους όρους του σχεδίου υπη- ρεσίας της θέσης. Μεταξύ των προκριθέντων ήταν ο ενδιαφερό- μενος και η αιτήτρια στην προσφυγή 1066/91 Σταυρούλα Δημη- 25 τρίου. Η τμηματική έκρινε πως κανένας από τους υποψηφίους δεν είχε μεταπτυχιακό δίπλωμα ή τίτλο στη δημόσια υγεία ή τη διοίκηση νοσοκομείων, όπως προβλέπει το σχέδιο. Η πρόκριση όμως βασίστηκε στη Σημείωση σύμφωνα με την οποία ήταν προ- άξιμοι όσοι είχαν 10ετή υπηρεσία "στη θέση ιατρικού λειτουρ- γού 1ης και 2ης τάξης από την οποία τα δύο τουλάχιστον έτη να 30 είναι σε αγροτικό υγειονομικό κέντρο ή και σε τμήματα πρώτων βοηθειών". Η επιτροπή ασχολήθηκε με την έκθεση της τμηματι- κής σε συνεδρίασή της ημερ. 5/10/90.

35 Στο επόμενο στάδιο κλήθηκαν σε συνέντευξη, αλλά 22 από τους 36 προκριθέντες δεν προσήλθαν. Ένας από αυτούς ήταν ο ενδιαφερόμενος που βρισκόταν στο εξωτερικό με υποτροφία διάρκειας ενός χρόνου. Η τμηματική θεώρησε ορθό να μην τον αποκλείσει. Τελικά και με βάση το σύνολο των νόμιμων κριτη- ρίων τον επέλεξε και το σύστησε για προαγωγή παράλληλα με 40 τους Ανδρέα Βραχίμη, Ανδρέα Ζαχαρίου και Δημήτριο Πογια- τζί. Η επιτροπή, αφού συνήλθε στις 6/11/90 προήγαγε, κατόπιν σύγκρισης με του άλλους ανθυποψηφίους του, τον Ανδρέα Βρα- χίμη από 15/11/90.

Η υπόθεση πήρε νέα τροπή μετά το αποτέλεσμα της πιο πάνω εφευεταικής απόφασης ημερ. 31/5/91. Θα πρόσθετα πως εκτός του Βραχίμη αποκαταστάθηκαν αναδρομικά από την ίδια ημερομηνία (1/12/84) και οι Ζαχαρίου και Πογιατζής. Στις 24/6/91 κατά την επενεξέταση η επιτροπή, αφού σημείωσε τις εξελίξεις αυτές και ότι ο ενδιαφερόμενος παρέμεινε ως μόνος υποψήφιος και αφού δέχθηκε το διευθυντή ιατρικών υπηρεσιών ο οποίος και το σύστησε, προέβη στο διορισμό του στην κενή επίδικη θέση, από την προμνησθείσα ημερομηνία.

5

Η εξέταση της υπόθεσης πρέπει να αρχίσει από την προδικαστική ένσταση του δικηγόρου των καθών σε σχέση με το έννομο συμφέρον της Χρυστάλας Χ"Αναστασίου και του Ανδρέα Γεωργίου, αιτητών στις προσφυγές 1067/91 και 1071/91 αντίστοιχα. Αμφισβητείται ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο κατείχαν τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα και ότι επομένως έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση της προαγωγής του συναδέλφου τους.

10

15

Είναι γεγονός πως και τα δύο αυτά όργανα έκριναν πως κατένενας από τους υποψηφίους δεν κατείχε το προβλεπόμενο από την παράγραφο 1 προσόν του μεταπτυχιακού διπλώματος. Η πρόκριση έγινε με βάση το κριτήριο που έθετε η Σημείωση στο σχέδιο υπηρεσίας. Στην περίπτωση θέσης προαγωγής, όπως είναι η παρούσα, ουσιώδης χρόνος κατοχής των προσόντων είναι η ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης για την πλήρωση της θέσης. (Βλέπε *Κυπριακή Δημοκρατία ν. Περίκλους* (1984) 3 Α.Α.Δ. 577).

20

25

Από τη μελέτη των φακέλων προκύπτει πως και οι δύο αυτοί αιτητές ήταν κάτοχοι του σχετικού μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στις 2/11/88. Συγκεκριμένα η αιτήτρια Χρυστάλα Χ"Αναστασίου απέκτησε Master of Science in Community Medicine του πανεπιστημίου του Λονδίνου. Η φοίτηση άρχισε στις 28/9/87 και περατώθηκε επιτυχώς στις 30/9/88. Ανέλαβε δε καθήκοντα την 1/10/88. Το σχετικό πιστοποιητικό του τίτλου σπουδών εκδόθηκε μεταγενέστερα στις 16/11/88. Όμως ο κρίσιμος χρόνος κτήσης προσόντος πρέπει να συναρτάται με την ουσία, δηλαδή την επιτυχή συμπλήρωση σπουδών και όχι με το τυπικό στοιχείο έκδοσης του διπλώματος. Την ίδια θέση αποδέχθηκε και ο δικαστής Κούρρης στην *Σοφοκλέους & Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ.* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2868. Η αντίθετη προσέγγιση θα αποτελούσε νομιζώ ασυγχώρητη σχολαστικότητα που θα έβλαπτε τη δημόσια υπηρεσία και κατ' επέκταση το δημόσιο συμφέρον.

30

35

40

Αναφορικά με τον αιτητή Ανδρέα Γεωργίου προκύπτει καθαρά από τον προσωπικό του φάκελο (σελ. 5) ότι είναι κάτοχος του μεταπτυχιακού τίτλου Master of Science in Occupational Medicine του πανεπιστημίου του Λονδίνου από 18/8/82. Είναι φανερό πως και στις δύο περιπτώσεις η Ε.Δ.Υ. και προηγουμένως η τμηματική πλανεύτηκε αναφορικά με την κατοχή από τον αιτητή του μεταπτυχιακού προσόντος της παραγράφου 1. Κατά τον κρίσιμο χρόνο (2/11/88) και οι δύο είχαν τέτοιο προσόν. Όμως από την άλλη οι αιτητές δεν πληρούσαν τη δεύτερη προϋπόθεση του σχεδίου υπηρεσίας που αφορούσε δετή τουλάχιστον προϋπηρεσία στη θέση ιατρικού λειτουργού 1ης και 2ης τάξης δεδομένου ότι διορίστηκαν μόνιμα στη θέση τους από 8/11/85. Κατά μείζονα λόγο δεν τους κάλυπτε ούτε η Σημείωση που προβλέπει προϋπηρεσία για 10 τουλάχιστον χρόνια.

Πρέπει όμως στο σημείο αυτό να εξεταστεί το επιχείρημα που προβλήθηκε από κοινού: ότι το σχέδιο υπηρεσίας παραβιάζει τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας. Γιατί απαιτεί 8 χρόνια υπηρεσία χωρίς να κάμνει πρόβλεψη για έκτακτη απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία. Ας σημειωθεί πως η αιτήτρια Χρυστάλα Χ"Αναστασίου απασχολήθηκε ως έκτακτη από 1/2/79 και ο Ανδρέας Γεωργίου από 1/8/78. Σε αντίθεση, συνεχίζει η εισήγηση, με το σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση ιατρικού λειτουργού 1ης και 2ης τάξης, που ίσχυε για την ίδια περίοδο, το οποίο περιλαμβάνει πρόνοια για απασχόληση στη δημόσια υπηρεσία πάνω σε έκτακτη βάση. Περαιτέρω το σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση πρώτου λειτουργού υγείας έχει και πρόνοια για 10ετή άσκηση της ιατρικής χωρίς να υπάρχει καν οποιαδήποτε πρόνοια για προϋπηρεσία στον κυβερνητικό τομέα.

Το άρθρ. 28 του συντάγματος δεν απαγορεύει στο νομοθέτη ούτε στη διοίκηση, κατά την άσκηση της κανονιστικής της εξουσίας, να θεσπίζει προϋποθέσεις για κατάληψη δημόσιας θέσης με αντικειμενικά κριτήρια συναφή προς το θέμα αυτό. Το δικαστήριο χωρίς να ελέγχει τις επιλογές του νομοθέτη έχει αρμοδιότητα να ελέγχει τα όρια εφαρμογής της αρχής: **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Χριστοδουλίδη** (1992) 3 Α.Α.Δ. 116. Μέσα στα όρια της μεγάλης ελευθερίας που έχει ο νομοθέτης στο πεδίο του υπαλληλικού δικαίου η διαφορετική ρύθμιση στις προαναφερθείσες περιπτώσεις δεν προσβάλλει την αρχή της ισότητας. Δικαιολογείται επαρκώς γιατί πρόκειται περί διαφορετικών θέσεων στην ιεραρχία, όπως μπορεί να εξακριβωθεί από τα αντίστοιχα σχέδια υπηρεσίας και εμπίπτουν περαιτέρω σε διαφορετικές κατηγορίες θέσεων. Έτσι δεν υφίσταται περίπτωση όμοι-

ων θέσεων με αλλοιώτικη ή αυθαίρετη αντιμετώπιση που θα μπορούσε να θεμελιώσει παράβαση της αρχής της ισότητας.

Έπεται η εξέταση των λόγων της προσφυγής 1066/91. Το πρώτο επιχείρημα της αιτήτριας είναι ότι η Ε.Δ.Υ. όφειλε, μετά την αναδρομική δικαίωση των τριών άλλων υποψηφίων, να ανακαλέσει την προαγωγή του Α. Βραχίμη προτού επανεξετάσει ζήτημα πλήρωσης της κενωθείσας θέσης. Τη σύντομη απάντηση παρέχει η απόφαση στην **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ολγας Μαυρομμάτη & Άλλου** (1991) 3 Α.Α.Δ. 543. Υπό ανάλογες συνθήκες το δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν επιβεβλημένη ρητή ανάκληση της πράξης γιατί οι προαγωγές των δύο υπαλλήλων “εξαφανίστηκαν εξ υπαρχής και/ή η ρύθμιση που ακολούθησε είναι σιωπηρή ανάκλησή τους”.

Η επόμενη εισήγηση είναι ότι η σύσταση των προμνησθέντων τεσσάρων υποψηφίων από την τμηματική επιτροπή, που υιοθέτησε και η Ε.Δ.Υ. στις 6/11/90 και αργότερα κατά τον ουσιαώδη χρόνο, δηλαδή κατά τη διαδικασία επανεξέτασης στις 24/6/91, ήταν προϊόν πλάνης. Και τούτο διότι η Ε.Δ.Υ. θεώρησε για υποψηφίους τους τρεις που αποκαταστάθηκαν αναδρομικά με την απόφαση της Ολομέλειας στην ΑΕ 844 οι οποίοι δεν μπορούσαν να ήταν υποψήφιοι και να τύχουν συστάσεως για προαγωγή εφόσον και οι τρεις κατείχαν την ίδια με την επίδικη θέση από 1/12/84. Θα υπομνήσω στο σημείο αυτό ότι σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 των σχετικών κανονιστικών διατάξεων η επιτροπή επιλέγει μεταξύ των συστηθέντων από την τμηματική και ότι οι υποψήφιοι δεν πρέπει να είναι λιγότεροι των δύο και περισσότεροι των τεσσάρων.

Κατά την άποψη του δικηγόρου των καθών είναι άσχετο το γεγονός ότι από τους τέσσερεις έμεινε μόνο ο ενδιαφερόμενος ως υποψήφιος. Η τμηματική επιτροπή είχε κάμει ήδη την επιλογή της και δεν μπορούσε να συστήσει άλλους τέσσερεις γιατί θα παραβιαζόταν η αρχή ότι η επανεξέταση διεξάγεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσης της διοικητικής πράξης που ακυρώθηκε. Υποστηρίχθηκε ακόμη (αντινομικά θα έλεγα) πως η Ε.Δ.Υ. είχε την ευχέρεια να λάβει υπόψη της κατά την επανεξέταση και άλλους υποψηφίους. Το δε γεγονός πως δεν το έκαμε σημαίνει ότι “δεν εδικαιολογείτο κάτι τέτοιο”.

Οι σκέψεις αυτές παραγνωρίζουν ολότελα τον κανόνα που διατυπώθηκε στην απόφαση **Παπαλεοντίου ν. Κυπριακής Δημο-**

κρατίας (1987) 3 Α.Α.Δ. 751, όπου ανέκυψε παραπλήσιο πρόβλημα και την οποία επικύρωσε η Ολομέλεια στην **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Όλγας Μαυροματίη & Άλλου**, ανωτέρω. Σύμφωνα με την αρχή αυτή:

5

“Η εκ των υστέρων αναμόρφωση των γεγονότων, με την ανατροπή πρωτόδικης δικαστικής απόφασης από την Ολομέλεια σε αναθεωρητική έφεση, μπορεί να οδηγήσει σε διαπίστωση πλάνης περί τα πράγματα, στη λήψη από τη Διοίκηση κρινόμενης απόφασης.”

10

Η απόφαση της μειοψηφίας δεν δίνει διαφορετικό εννοιολογικό περιεχόμενο:

15

“Αναγκαίο στοιχείο για την εφαρμογή της αρχής που συνάγεται από την **Παπαλεοντίου**, ανωτέρω, είναι η υστερογενής ανάπλαση του πραγματικού καθεστώτος, μέσα από το οποίο λήφθηκε η συγκεκριμένη διοικητική πράξη, την οποία μπορεί να επιφέρει η τελεσιδικία απόφασης στα πλαίσια της αναθεωρητικής έφεσης. Η διάσταση μεταξύ του φαινομενικά ορθού πραγματικού καθεστώτος κατά το χρόνο που λαμβάνεται η απόφαση και εκείνου που διαμορφώνεται με την τελεσιδική απόφαση δυνατόν, όπως ακριβώς συνέβη στην προκείμενη περίπτωση, να συνιστά πλάνη περί τα πράγματα, που ανάλογα με τη φύση της και το βαθμό επηρεασμού της ληφθείσας απόφασης μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα. Αυτή είναι η ουσία του κανόνα.”

20

25

30

Η αναλογία των περιστάσεων με την κρινόμενη είναι έκδηλη. Με τα παραπάνω δεδομένα η αντικειμενική υπόσταση των γεγονότων που έγινε δεκτή κατά την επανεξέταση κλονίζεται σε βαθμό που επηρεάζει συθέμελα τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης.

35

Η προσφυγή της **Σταυρούλας Δημητρίου** υπ’ αρ. 1066/91 πετυχαίνει και η επίδικη πράξη ακυρώνεται σύμφωνα με το άρθρ. 146.4(β) του συντάγματος. Οι δύο άλλες προσφυγές απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

40

Η προσφυγή 1066/91 πετυχαίνει και οι άλλες δύο απορρίπτονται.